

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Janem Walterem, advokátem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**,
sídlem Palackého nám. 375/4, 128 00 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2017, č. j. 57350/2017-NH-30.1.4-27.11.17,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva zdravotnictví ze dne 4. 12. 2017, č. j. 57350/2017-NH-30.1.4-27.11.17, vydaného podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), jímž byl na základě stížnosti žalobce ze dne 23. 11. 2017 podané podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona přezkoumán postup Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 8. 11. 2017, a tento postup byl potvrzen.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí žalovaného v tom směru, zda není rozhodnutím, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ustanovení § 68

písm. e) ve vazbě na ustanovení § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ustanovení § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, publ. pod č. 3847/2019 Sb. NSS, dostupného též na www.nssoud.cz, vyplývá, že: „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“ S uvedeným závěrem Nejvyššího správního soudu se soud plně ztotožňuje. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě žalobou napadené rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona je rozhodnutím, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobce.

S názorem žalobce, že se na projednávaný případ výše uvedené rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nevztahují, se zdejší soud neztotožnil. Žalobce poukázal na skutečnost, že v této věci se povinný subjekt se žádostí kvazimeritorně zabýval, když věc odložil, zatímco v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud posuzoval případ, v němž stížnost dle § 16a informačního zákona plnila funkci prostředku obrany před nečinností.

Soud považuje za důležité uvést, že Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení došel k jednoznačnému závěru, že stížnost dle § 16a informačního zákona je prostředkem ochrany před nečinností (viz odst. 46 usnesení), jejím podáním se tedy žadatel o informaci brání v situacích, kdy nebylo o jeho žádosti věcně rozhodnuto. V projednávaném případě však povinný orgán žádost odložil dle ust. § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona, tedy z důvodu, že se požadované informace nevztahují k jeho působnosti. Soud poznamenává, že proti takovému rozhodnutí není stížnost dle § 16a informačního zákona přípustná, neboť odložení žádosti nelze zahrnout pod žádný z taxativně vymezených stížnostních důvodů uvedených v prvním odstavci daného ustanovení. Žalovaný tedy nebyl povinen se předmětnou stížností zabývat a žalobce se měl bránit proti rozhodnutí o odložení žádosti přímo správní žalobou (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62, Sb. publ. pod č. 2959/2014 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Uvedené však dle názoru soudu nic nemění na povaze napadeného rozhodnutí, které ani za těchto okolností není rozhodnutím, které zakládá, mění, ruší či závazně určuje práva nebo povinnosti ve smyslu § 65 s. ř. s.

Lze tedy konstatovat, že žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno, je dle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná. Vzhledem k těmto skutečnostem soudu nezbylo než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout, a to s odkazem na ust. § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Pro úplnost soud dodává, že ačkoliv žalovaný neměl pravomoc přezkoumat postup povinného subjektu dle ust. § 16 odst. 6 informačního zákona, nemohl se soud zabývat otázkou nicotnosti napadeného rozhodnutí, neboť nicotnost lze toliko konstatovat u rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., tím však napadené rozhodnutí, jak vyplývá z výše uvedeného, není (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2013, č. j. 4 As 113/2013-30; a ze dne 22. 8. 2006, č. j. 5 As 67/2005-88, oba dostupné na www.nssoud.cz).

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta, výrokem II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, který žalobce uhradil po podání žaloby ve výši 3 000 Kč, kdy tento soudní poplatek bude žalobci v plné výši vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.